

רחל מרחלת על כל העולם

טובים רק השניים

תיזה שירית

סוזי רוסק ויעקב אושרוב
הפרס והקטוט

הם רצים יחד ארבעה קילומטרים, כלומר הוא רץ והיא נוסעת אחריו במכונית, אפשר לחשוב שהוא יברח לה. אחרי הכל, אשה כזאת לא מוצאים כל יום, עובדה שהוא אפילו התחתן איתה פעמיים. ועכשיו רק נחכה לראות מה ההפתעה שהם שומרים לנו באמתחתם.

יש אנשים שאצלם הכל הולך ג'ונות. אחת מאלה היא הציירת משוררת סוזי רוסק אושרוב, שבימים אלה התברר לנו כי קרו תל-אביב לטיפוח ולאמנות ויכחה אותה במענק להוצאת ספר השירים החדש שלה. מה אומר לכם, מאז שסוזי קיבלה את הפרס היא אדם חדש, ובבית אושרוב נמשכת הלולה בלתי-פוסקת של שירים וציורים.

אחרי הכל, בימים טרופים אלה של צימצום והידוק כל הקרנות, היא נמצאת ראויה להוציא ספר-שירה שלישי וזה, תודו, לא הולך ברגל. מי שמכיר את סוזי הטמפרמנטית, יודע שהיא טיפוס מעניין, בעל שתי צמות וזוג עיניים גדולות-גדולות. היא החלה לכתוב עוד כשהיתה ציפונות, ולטובת הציור הפסיקה את לימודיה האקדמיים. אלא שתוך כדי חימום ספסלי האוניברסיטה היא הכילה את בעלה הראשון, שלימים הפך גם בעלה השני, יעקב אושרוב, שעליה היא מעידה בעיניים עצומות שהוא "איש גיוע", שבמרידיו הקים ושיפץ את ביתם על להיטיו ועל גרוטאותיו ועתיקותיו, אותם הוא מלקט בכל מיני מקומות סודיים לתדהמת כל באי הבית.

סוזי ואושרוב, שהם אחד הווגות הנחמדים שאני מכירה, התחתנו עוד בזמן שהיו סטודנטים, נוכחו לדעת שחיי-גישוואין זה לא-כליכך בשבילם, התגרשו כדון, אבל נוכחו מהר מאד לדעת שהם יותר מדי אהבים, הם לא חשבו פעמיים, הומינו שוב את כל החברים, וערכו חתונה שנייה כדת.

בלעדיו אושרוב, היו כל המונות שלי גוססות מומן, סיפרה סוזי לכולם, אבל זה לא היה תירוץ. אושרוב, מצידו, כליכך האמין באשה הכישרונית שלו, שהוא היה ממש בטוח, עד הרגע האחרון, שהיא תוכה בפרס המיוחל. בצד עיסוקיו הפרוזאיים, הכללים חיבור המשריים ופיטול בחימר, החל אושרוב לעסוק גם בישול. לא שיש בכוחו להפוך עקרין-בית, חלילה, זהו פשוט תחביב.

ומיד עם היוודע דבר הפרס, ניגש אושרוב אל סוזי, הזמין אותה להצטרף אליו למשתלה, לרכישת קטטום חדשים לדיירתם. תראו מה זה, יש עוד אנשים במדינה הזאת שמוכנים להשקיע בצמחים.

וכשאני רואה כאלה אנשים נעשה לי טוב על הלב. כל בוקר

עם המשוררות היה תמיד נושא בעל ארומה מיוחדת, כי שירה זה דבר אישי ואינטימי ביותר, ובייחוד כשמדובר במשוררת ושוטף לראש המיוחד שהיא נושאת על כתפיה, היא גם חתיכה בכלל לא רעה ואחת הדמויות הבולטות בקמפוס התל-אביבי.

זוהי בילה אלטמן אשר, מאז גירר שיה, לפני שנה, החליטה לחזור בסערה לחיי הרוח והחילה של תל-אביב. נכון, כולם יודעים שיש לה אהבה גדולה בגרמניה, הלא הוא אורי ברנר שהיה בלהקת חיל-הים ואחרי זה אורי מהצמד דליה ואורי, אבל לא צריך להגוים ולשאל אותה אם היא שומרת לו אמונים.

אף אחד לא מצפה ממני שאני אשב בבית ולא אצא עם אף אחד, מצטדקת בילה. לא צריך להתפס פה להגזמות. ובצדק, היו לה, מאז, כל מיני מחזורים אמיתיים מעולם הרוח, כמו למשל, אדם רוחני כמו ינוקא, שאיתו היא גילה רומן מרתק במשך חודשים שלמים. עד שניקא החליט לרדת לאילת ולנהל שם מלון. ולכל המתעניינים ברומן הזה, ממדת בילה להסביר שהנא היה בעצם

בילה אלטמן
האהבה והחיים

אפלטוני במהדרין, כיהא למשוררת. אז שלא תהיינה לכם שום ציפיות.

אבל שלא תחשבו שהיא יודעת לאהוב רק אפלטונית, זה פשוט תלוי בפרטנר. ינוקא, כמה שלא תאמינו עלי, מתגלה כאפלטון אמיתי, כשמדובר במשוררות יפות. מה יש? מותר לפעמים גם לדבר עם בחורה על פילוסופיה, לא רק על פוש קין.

רק לפני שתיכנסו לפילוסופיה שלה, כדאי שתדעו שהיא גם הנדסאית-בניין, שוכנתה בתואר אחרי שתי שנות לימוד באורט יד-טינגאלובסקי, החלה לעבוד בתר חום, וגרמה לבוס שלה ממש לפרוץ בבכי כאשר הודיעה לו שהנדסאות-בניין זה בכי לל לא בראש שלה עכשיו, ושהיא הולכת ללמוד תיאטרון באוניברסיטה.

כי בילה מאמינה שאף אחד לא עושה כלום סתם פיתאים, האדם פשוט לא אחראי על מה שקרה לו עד היום ועל מה שיקרה לו מחר. "נדמה לנו שאנחנו מקבלים החלי ללות חשבות בעצמנו, אבל ההחלטות הללו התקבלו עקב התהיכרה הניוונה מ' אנשים שהיכרו, מאורעות שעברנו, רצו נות, חלומות והכל ביחד", היא טוענת.

בקיצור, כפי שאתם יכולים להבין מדבי

מסיבת הניצחון

היות שרובירובו של קהל המסובים היה מורכב מקצינים בכירים, הנמנים עם חבריו של ניצחון, שורה במקום שימחה אמיתית. שימחה הולצברג ניגש למיקרופון, והודיע לעולם כולו שאם יישפך דם יהודי, זה יהיה רק דם של בתולות או של בריי תות. רפי עצמו הכריז שכל המשקאות

רפי ניצחון
הטיבה וההסבה

אן-דה-האון, והוכיח לכולם שהוא גם זמר טוב, תפס את המיקרופון ושר באיי טלקית צ'ארצ'אריבמבינה, בצורה שממש סתמה דמעות.

מה אומר ומה אדבר, זו היתה מסיבה שאפילו חגיגת הסילוסטר היתה עצובה על ידה, ללמדכם ששם ישראל חגג השבוע בשביל כל השנתיים וחצי שהוא לא חגג, מאז מלחמת יום-הכיפורים.

מייד נפוצה בעיר השמועה שאצל רפי ניצחון מתקיימת מסיבה עם החברה ש' חזרו מאונגדה, והייתם צריכים לראות איזה התקהלות היתה שם ליד הפתח. אבל מה זה חשוב, ביום כזה לא עושים חשבון.

בזמן האחרון, יש לי הרגשה שכל יום נערכת מסיבה אחרת, ותהרגו אותי אם אני יודעת איזה סיבות אנשים ממציאים להם למסיבות. אבל יום-הולדת היה מאז ומתמיד סיבה מצוינת לחגיגה, מהרעוד שבעל המסיבה הוא אהב חיים אמיתי כמו רפי ניצחון, שגולד בדיוק בארבעה ביולי ולא חשב באיון שנה.

ובכן, תארו לכם שהבן-אדם עושה מסיי בה תמימה, ובדיוק באותו יום נופל עליו מארע משמח כמו שחורר החטופים. על המקום הוא ביצע הסבת סיבה, והודיע למאות המוזמנים, שמילא את המועדון שלו, שהם יכולים לשכוח מהיומולדת, ושהסיבה החדשה למסיבה היא המיבצע האדיר של צה"ל. גם צה"ל ניצח, וגם השם שלו ניצחון, אז מה צריך יותר ב-4 ביולי, שהוא גם יום-ההולדת של ארצות-הברית?

טוהר, ואהבה אותו כמו ילדה המצרעה את אלילי-נעוריה. בקיצור, המציל היה בעניינים. מה חסר לו עכשיו? הם רכשו להם דירה מחוץ לעיר, הוא שב לעבודתו הגופנית הקשה והשאיר את רעייתו הצעיר-רה בבית. הוא היה שקט, ביודעו שהיא לא תעשה לו עם אחרים מה שעושות האחרות איתו. אחרי הכל, הוא היה חגבר הראשון שהיא הכירה ואהבה.

עד שלפני זמן קצר הוא שב יום אחד הביתה מוקדם מהרגיל, ולתדהמתו לא מצא שם את ילדתו המצפה. בלי לחשוב פעמיים ירד לשאול אצל השכנה, שתמיד כליכך דאגה לה וטיפלה בה, וכאן ציפתה לו הפתעה של חייו. לתדהמתו כי רבה, הוא גילה שם את אשתו, יחד עם אותה שכנה דאגנית, במצב שלא התיר ספק, כי השכנה דואגת לאשתו התמימה בלב ובנפש, ומלמדת אותה את סודות עימואל.

הוא שוב לא חשב פעמיים, ניגש אל פרקליטו, הודיע לו שהוא רוצה גט כזה, שהעולם יודע. כך היא גומלת לו על כליכך הרבה שנים ומאמץ שהוא השקיע בה?

סיפור מהחיים

עד היום הוא אחד הדון-דואנים הרציניים ביותר בתל-אביב רבתי. בעונת הקיץ הוא עובד כמסאג'יסט ומציל באחת ממריכותי-השחיה היוקרתיות ביותר באי-זור, ובתור שכזה הוא גם אחד הגברים הפופולריים והחביבים ביותר על מתרחצי-צות-הבוקר.

כאשר הבעלים העסקניים שלהם היו עסוקים עם עבודתה העיסוקית החשובה שלהם, היו הן באות לבריכה לפרטט עם המציל הפופורי לרי, שזומן גם לבתייהן לעסות פה ושם את גופן הזקוק לעיסוי באופן דחוף.

כפי שאתם יכולים להבין, המעסה היה עסוק כל היום בטיפול בנשות-החברה שהקיפו אותו בחריצה, למרות שלא היה לו שום תואר אקדמאי. הוא היה פשוט גבר לעניין, וגם זה משהו בימינו, ובייחוד בשעות הבוקר - אז זה מיצרך החדש.

אבל במשך כל אותן שנים שהוא היה מלך העונה, היפס לו המציל נערה כלבבה, שיוכל כבוא העת לשאתה לו לאשה. אחרי הכל, הוא הכיר את עולם הנשים כליכך טוב, עד שהחליט שאצלו, האשה החוקית לא תצמיח קניינים. הוא חיפש וחיפש, עד שמצא בתולה חסודה ויפה, הוא טיפס אותה בסבלנות ראויה-לציון, עד שהרגיש שאפשר לקחת אותה למסיבות ולהכיר לה את כל החברים שלו, שהתפעלו יחד איתו מיופיה ומתומתה.

הקטנה היתה ממש התגלמות תוהם חי

ריה, לפי התיאוריה הזאת אין לה בכלל שליטה על החיים, ושום דבר לא קורה לה מרצונה החופשי.

זה, בערך, גם מה שמצפה לחבר שלה, שאמור לחזור מגרמניה עוד זמן קצר. רק זה חסר לו, להתווכח עם תיוה כזאת!